

Βιβλία, κινηματογραφικές ταινίες και θεατρικές παραστάσεις, κινούμενα σχέδια και βαθυστόχαστες περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων αναλύσεις επιστρατεύονται με στόχο μοναδικό να σπιλωθεί το όνομά Του, να υβριστεί η θεότητα Του, να συκοφαντηθεί και να γελοιοποιηθεί η Εκκλησία Του. Δηλητήριο, περιτυλιγμένο με το χρυσόχαρτο, άλλοτε της ελευθερίας, άλλοτε της δημοκρατίας και άλλοτε της τέχνης, που ύπουλα και αθόρυβα επιζητεί τίς ψυχές να κλονίσει και την πίστη να κρημνίσει.

Ο Χριστός, όμως, ξανασταυρώνεται και από μας, τους Χριστιανούς. «Η ασυνέπεια είναι καρφή στα πανάγια χέρια και πόδια Του. Η έλλειψη αγωνιστικού φρονήματος είναι η προδοσία του Ιούδα. Η υποχώρηση μας μπροστά στο δέλεαρ της αμαρτίας είναι νέο ράπισμα στο πρόσωπό Του. Η περιφρόνηση προς την Εκκλησία Του είναι εμπυσμός στην όψη Του. Η απομάκρυνσή μας από τη σώζουσα χάρι των Μυστηρίων Της, είναι χλευασμός Του. Η άρνησή μας να πλησιάσουμε την ουσία της διδασκαλίας Του και να επηρεασθούμε από αυτήν είναι ακάνθινος στέφανος πάνω στην κεφαλή Του. Ο φανατισμός μας, που βλέπει τους άλλους ξένους και εχθρούς, είναι μαστίγωμα της ράχης Του. Η αποκλειστικότητα της αγιότητας που την κρύβουμε μόνο για τους εαυτούς μας, κατακρίνοντας όλους τους άλλους, όπως ο Φαρισαίος της παραβολής, είναι η λόγχη, που ένυξε τήν πλευρά του. Η επιμονή μας να προσαρμόζουμε την πίστη μας στις αξιώσεις του εαυτού μας είναι θράσος απέραντο. Όλα μαζί είναι ξανασταύρωμα του Χριστού, επανάληψη του μυστηρίου της ανομίας», έγραφε ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος.

Το μυστήριο, λοιπόν, της ανομίας επαναλαμβάνεται και ο Χριστός ξανασταυρώνεται κάθε φορά, που οι Χριστιανοί παραβαίνουν και την σαφέστατη και απόλυτη εντολή Του: «Εγώ σας λέω να μην ορκίζεστε καθόλου! Ούτε στον ουρανό,....., ούτε στη γη,...ούτε καν στην κεφαλή σας, αφού δεν μπορείτε ούτε μιά τρίχα της να ελέγξετε...Ο λόγος σας να είναι ναι ή όχι! Τα υπόλοιπα είναι εκ του πονηρού!».

Απευθυνόμενος ο ιερός Χρυσόστομος προς εκείνον, που προτείνει το Ευαγγέλιο για όρκο, τονίζει: «Αν όχι τίποτε άλλο, τουλάχιστον σεβάσου το βιβλίο, που προτείνεις για όρκο, και το Ευαγγέλιο, που κρατώντας το στα χέρια ζητάς να ορκιστούν πάνω του οι άνθρωποι! Άκουσε τι λέει εκεί ο Χριστός για τον όρκο, φρίξε και σταμάτησε! Προτείνεις να ορκιστούν οι άνθρωποι σε ένα βιβλίο, πού εμποδίζει τον όρκο; Αληθινή ύβρη καί παράνοια!»

Καιρός είναι, λοιπόν, αυτή η ύβρη και η παράνοια να σταματήσει! Γιατί ο πιστός και χωρίς όρκο το λόγο του θα τον τηρήσει, ενώ ο άπιστος, ακόμα κι αν ορκιστεί χιλιάδες φορές στο Ευαγγέλιο, δεν θα διστάσει να τον αθετήσει...

Η Πολιτεία μπορεί να βρει περισσότερο σύγχρονους και πιο, ίσως, αποτελεσματικούς τρόπους για να εξακριβώσει την αλήθεια. Και θα πρέπει να το κάνει, όχι, βέβαια, ως ένα βήμα προς τον θρυλούμενο «διαχωρισμό» Κράτους και Εκκλησίας, αλλά ως μια πράξη σεβασμού προς Εκείνον, που είναι η πηγή της Δικαιοσύνης και της Αληθείας!

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄